

Krible Krable

Rovdyret

“Tænk, at jeg skal lave sådan et net hver dag,” tænkte korsedderkoppen og sukkede. “Nå ja, men sådan er livet vel – én lang gentagelse. “Hun kravlede ind i midten af sit **hjulspind**. Spindet var blevet stort og stærkt, og der skulle nok gå noget lækkert i nettet i dag.

Under hende sad en fed dødsflue på en solvarm sten og rensede sine forben.

“Jeg skal bare være tålmodig,” tænkte hun og satte sig bedre til rette. “Den letter sikkert snart.”

I det samme glinsede solen i otte store øjne tæt ved fluen. Zebraedderkoppens sribede krop kom til syne. I små ryk krøb den nærmere sit bytte. Fluen havde ikke opdaget sin fjende.

Det gøs i korsedderkoppen, da zebraedderkoppen i et spring var over fluen. Den stak sine store **giftkroge** i byttet og sugede **fluesmoothien** ud af flueskelettet.

“Det var synd for fluen,” tænkte korsedderkoppen. “Ak ja, sådan kan livet hurtigt ende.”

Zebraedderkoppen så op med sine otte øjne og vinkede til korsedderkoppen med et forben. Det så ud, som om han godtede sig over, at han kom først til byttet.

“Pral du bare. Al den dansen rundt virker som et værre besvær for at fange en flue. Det er nemmere bare at sidde her,” mumlede korsedderkoppen.

Et hårdt ryk i nettet fik hende til at fare sammen. Hastigt mærkede hun efter i trådene og kriblede hen, hvor byttet kæmpede mod de klistrede tråde. Det var en smuk sommerfugl. Dens vinger klæbede sammen i nettet.

“Det er næsten synd.” Korsedderkoppen tøvede, men trak så på benleddene. “Nå ja, noget må jo dø, for at jeg kan leve,” tænkte hun og stak giftkrogene i byttet.

